

JAK PŘEKONAT PŘEKÁŽKY VE VYDÁVÁNÍ SVĚDECTVÍ O BOHU

(inspirováno Geoffem Gobettem)

Duchovní kázeň je důležitá. Potřebujeme ji i v oblasti vydávání svědectví o Bohu při evangelizaci. Apoštol Petr napsal v 1. Petrově 2,9, že všichni věřící jsou „rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu.“

Vy jste však vyvolený rod, královské kněžstvo, svatý národ, lid získaný do vlastnictví, (1 Petrův 2,9a)

To jsou úžasné, povzbudivé pravdy, které si často potřebujeme připomínat. Musíme si ale také přečíst pokračování Petrova textu. Mluví o důsledku této výsady. Podle druhé poloviny 9. verše se nám dostalo zmíněné výsady, abychom „hlásali mocné skutky /vyhlašovali ctnosti/ toho, kdo vás [nás] povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“

aby jste hlásali ctnosti Toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. (1 Petrův 2,9b)

Vydávání svědectví při evangelizaci prostě znamená vzdát chválu tomu, kdo nás zachránil a přivedl do Království. Viz také Židům 13,15-16.

Skrze něj neustále přinášíme Bohu oběť chvály, totiž ovoce rtů, vyznávajících jeho jméno. Nezapomínejte ovšem na dobročinnost a štědrost, neboť takové oběti jsou Bohu příjemné. (Židům 13,15-16)

Všichni jsme rádi královským kněžstvem, ale když máme vydávat svědectví nevěřícím, často nás napadne hned několik důvodů, proč to nemůžeme dělat. Zde jich je několik spolu s „tipy“, jak tyto překážky překonat.

1. „JSEM PŘÍLIŠ PLACHÝ/Á“

Je pro vás těžké mluvit o duchovních věcech s nespasenými lidmi?

Začněte tím, že budete o duchovních věcech mluvit s Božím lidem. Je i to pro vás těžké? Nemělo by. Prorok Malachiáš píše:

Tehdy ti, kteří se bojí Hospodina, o tom rozmlouvali; Hospodin to pozoroval a slyšel. (Mal 3,16)

John Bunyan, autor Poutníkovy cesty, která je po Bibli nejvíce čtenou křesťanskou knihou, zaznamenal, jak bylo jeho srdce zasaženo, když slyšel zbožný rozhovor dvou žen. Zvažte velikost vašeho spasení a váš stud by měl začít mizet. Podívejte se na Římanům 1,16, kde Pavel říká, že se nestydí za evangelium.

Nestydím se za Kristovo evangelium - vždyť je to Boží moc ke spasení každého, kdo věří, předně Žida, ale i Řeka. (Římanům 1,16)

A na Matouše 12,35, kde Ježíš říká, že dobrý člověk vynáší dobré věci z pokladu svého srdce. Vždyť „*čím srdce přetéká, to ústa mluví*“ (12,34).

Co na srdci, to na jazyku! Dobrý člověk vynáší z dobrého pokladu svého srdce to dobré, zlý člověk vynáší ze zlého pokladu zlé. (Matouš 12,34b-35)

Bůh nemá žádné němé děti!

2. „NEJSEM OBDAROVANÝ/Á“

Možná si myslíte, že nezvládnete dát někomu evangelizační leták (nebo-li traktát) nebo někomu na ulici vydat svědectví. Je pravda, že každý křesťan je od Boha nějak obdarován. Ale nemyslete si, že pro ty, kdo chodí pravidelně evangelizovat, je jednoduché evangelizovat. Tak to vůbec není. I apoštol Pavel prosil křesťany, aby se modlili za odvahu pro něj, aby mohl lidem vydávat svědectví:

Modlete se i za mne, aby mi bylo dáno slovo, abych mohl otevřít ústa a směle oznamovat tajemství evangelia (jehož vyslancem jsem v těchto řetězech), abych je hlásal tak směle, jak mám. (Efezským 6,19-20)

Je opravdu dobré zkoušet různé druhy služby, protože tak můžete zjistit, čím vás Bůh obdaroval. Může se stát, že zjistíte, že umíte díky Duchu vydávat svědectví o Bohu. Nezapomeňte, že nejde o to, kolik lidí bylo/bude skrze vás spaseno, ale o to, jestli jste vydali pravé svědectví o Bohu. Nakonec každý věřící vydává nějaké svědectví o Bohu, ať chce nebo nechce. Jaké je to vaše svědectví?

3. „NEVÍM, S KÝM MLUVIT“

Žijeme v pohanském světě a Bůh chce, abychom byli solí země. Každý z nás má kolem sebe nějaké lidi. Hledáme kontakty, které se mohou rozvinout? Pokud skutečně hledáte příležitosti ke svědčení, nedivte se, až vám Bůh otevře dveře k vydání svědectví. Modlete se za to.

Nejenže se od vás Pánovo slovo rozeznělo po celé Makedonii a Řecku, ale VŠUDE SE ROZNESLA TAKÉ VAŠE VÍRA v Boha, takže nemusíme nikomu nic říkat. VŠICHNI TOTIŽ SAMI VYPRÁVĚJÍ, jak jsme k vám přišli a jak jste se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a pravému a očekávali z nebe jeho Syna, jehož vzkřísil z mrtvých - Ježíše, našeho Vysvoboditele od nadcházejícího hněvu. (1 Tesalonickým 1,8-10)

4. „NEVÍM, CO MÁM ŘÍKAT“

S tím mají potíže snad všichni. Ovšem pokud tomu tak je, znamená to, že aspoň nejste jako prodavač, který všechno ví a všechno zná. Pán se dívá k srdci. A o srdci je také dobré mluvit. Nepotřebujete mít vystudovaný teologický seminář na to, abyste mohli mluvit o vzpouře proti Bohu, o tvrdosti a proměně srdce a o svědomí. I zdánlivě chabá, ale upřímná slova mohou mocně ovlivnit nevěřícího člověka. Láska k Bohu a bázeň před ním sami o sobě dokáží předat dobrou zprávu dnešnímu potřebnému světu. V Bibli máme úžasný příklad Petrova bratra Ondřeje. K Ježíši přivedl Petra Ondřej, ne naopak - viz Jan 1,40-42.

Jeden z těch dvou, kteří to od Jana slyšeli a následovali ho, byl

Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten jako první našel svého bratra Šimona. Řekl mu: "Našli jsme Mesiáše!" (což je v překladu Kristus) a přivedl ho k Ježíši. Ježíš se na něj podíval a řekl: "Ty jsi Šimon, syn Jonášův. Budeš se jmenovat Kéfa" (což se překládá Petr). (Jan 1,40-42)

5. „NEMÁM ČAS“

Většina lidí nemá čas. Ale možná ho nemáme, protože jsme si špatně určili priority. Na ty, kdo sdílí svou víru s ostatními, čeká velká radost. Pokud jste zaměstnaní a unavení a přesto půjdete evangelizovat, dá vám to novou sílu a radost. Pokud jsme tak zaměstnaní, že nemáme čas mluvit o Ježíši, jsme prostě zaměstnaní příliš, tečka.

Modlete se přitom i za nás, aby nám Bůh otevřel možnosti ke kázání slova, abych mohl mluvit o Kristově tajemství (pro něž jsem právě ve vězení), abych je odhaloval tak, jak mám. K těm, kdo k vám nepatří, se chovejte moudře; VYUŽÍVEJTE SVĚŘENÝ ČAS. Vaše slova ať jsou vždy vlídná a ochucená solí, AŽ VÍTE, JAK MÁTE MLUVIT S KAŽDÝM ČLOVĚKEM. Koloským 4,3-6

Petr Papež